

[Agerschou]

Jeg kunne godt tænke mig en uddybning af, hvorfor de radikale ikke kan stemme for det ændringsforslag fra SF og VS, der vedrører en fritagelse for statsafgiften vedrørende boliger og værksteder m.v. beregnet for personer med fysiske og psykiske handicap? Der er tale om projekter, der udmærket kan afgrænses, og som der efter vores opfattelse ikke er meget økonomi i.

Og jeg vil gerne spørge de radikale, om de radikale vil være villige til at se nærmere på den sag under det kommende udvalgsarbejde, hvor vi f.eks. kan få beregninger over, hvor store udgifter inden for bygge- og anlægsbudgettet der præcis vedrører den slags projekter.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal sige til hr. Henning Rasmussen, at jeg også er fuldt opmærksom på, at kommunerne ikke har fundet det nødvendigt at foretage et indgreb som her foreslået. Jeg har til gengæld også bemærket, at det er kommunernes opfattelse, at der har fundet en overophedning sted på byggeområdet, som er u hensigtsmæssig også for de kommunale anlægsbudgetter.

Jeg har også forstået på de kommunale organisationer, at de er enige i den henstilling, der er givet tidligere, og som nu skal gives igen, om at holde uændret aktivitet i 1986 i forhold til 1984-budgettet. Det er der altså ikke uenighed om ud fra et overordnet synspunkt om den økonomiske politik; men de kommunale organisationer har til gengæld også sagt, at hvis der skal foretages sanktioner over for de kommuner, der ikke overholder henstillingen, vil det være mest rigtigt at gøre det i forhold til de kommuner, som overtræder henstillingen. Jeg billiger i denne anledning udtalelsen fra de kommunale organisationer.

Så siger hr. Henning Rasmussen, at det også er et spørgsmål om, på hvilken måde der kan opnås retfærdighed, størst mulig retfærdighed. Det bidrager jeg gerne til, så langt som det er muligt, men opgaven er svær, og det har jeg sagt før. Nøjagtig lige så svær, som når socialdemokratiske regeringer greb ind på forskellig måde; så var det også svært at opnå den fuldstændige retfærdighed, og jeg synes, at ingen skal stå her og hævde, at

det kan man. Det er selvfølgelig vanskeligheden ved at foretage indgreb af denne art, men det er vist også rigtigt at understrege spørgsmålet om, hvordan f.eks. de kommuner, navnlig små kommuner, der lige bestemt til i år havde besluttet sig for et anlægsprojekt, men ser det blive fordyret med fra 20 til 50 pct. på grund af overophedningen i byggesektoren, er stillet. Hvilken grad af retfærdighed er der tale om her?

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil godt sige til hr. Ole Vig Jensen: lad være, at de kommunale organisationer siger, at de er enige i, at der er nogle steder i landet, der er overophedning af byggeriet, men vi skylder stadig væk at få svar på, hvorfor man skal dæmpe den overophedning på nogle områder, der ikke har med byggeri at gøre. Det var punkt 1.

Punkt 2: hvorfor skal den overophedning søges dæmpet lige bestemt ved at hente 800 mill. kr. i kommunernes kasse i 1986 ud fra den sikre overbevisning hos regeringen og det radikale venstre, at man ikke kan skære ned? Hvorfor gør man det ikke på måder, som vi kender, og som har været brugt ved tidligere lejligheder? Hvorfor gør man ikke det? Fordi der skal penge i kassen og ikke af anden grund.

Og så vil jeg gerne sige, når hr. Ole Vig Jensen taler om de besværligheder, der tidligere har været med at skabe retfærdighed i socialdemokratiske regeringers tid: vi har aldrig søgt at hente penge i ganske bestemte kommuners kasse med tynde påskud.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg håber, at ordføreren for det radikale venstre også vil besvare det spørgsmål, jeg stillede vedrørende en undtagelse af bygge- og anlægsaktiviteter omkring boliger og værksteder, der er beregnet for personer med psykiske og fysiske handicap.

Så vil jeg gerne stille de radikale et enkelt spørgsmål mere: er det ikke inkonsekvent at fritage miljøinvesteringer for statsafgiften, når driftsudgifterne på miljøområdet skal indgå i beregningen af kommunernes realvækst fra 1984 til 1986?